

Gerrit Wildeboer: 'Het draait uiteindelijk om het gezamenlijke'

**Uit: de Leusderkrant van
25 december 2020**

LEUSDEN Er zijn mensen die niet praten over de zin van het leven, er ook niet over nadenken, maar intussen wel zingeven aan hun bestaan. Gerrit Wildeboer, 74 jaar, is er zo één. Voor velen bekend als voorzitter van de winkeliersvereniging De Hamershof.

Wat opvalt als je zijn appartement binnenkomt zijn de piano en een accordeon. Een viool staat er voor de show. Wildeboer: „Ik ben gek op muziek, weet je dat ik nooit les heb gehad? Ik kan geen noot lezen. Ik deed gewoon mijn vader na als hij accordeon speelde. Gelukkig heb ik een goed muzikaal geheugen. En zingen? Eerst in een close harmony groep en nu al jaren in het Leusdens mannenkoor. Ben ook actief betrokken bij allerlei activiteiten, zoals de stichting maatschappelijke begeleiding Leusden (SMBL), DUW-groep (belangenvereniging voor gehandicapten) en tennisclub Lockhorst

Hoe kwam je als Drent in Leusden terecht?

„Door mijn werk. Ik kom uit het slagersvak. Je gelooft het niet, maar toen ik op mijn 14e bleef zitten op de mavo in Emmen zei mijn vader: hier heb je een witte jas, je gaat maandag werken bij de slager. Dat werd dus op een andere manier leren dan op school. En mijn vader betaalde de slager mijn loon. Zo leerde ik het vak, ook via het behalen van de nodige vakdiploma's. Volgens mij ben ik goed terechtgekomen. En dat niet zonder enige geldingsdrang.”

„Wat ik als jongen alleen maar wilde was sporten (voetballen) en muziek maken. Over andere kinderen werd gezegd: die kan goed leren en die ook. Maar wat leren was ontdekte ik pas in de praktijk. Al doende wilde ik revanche: Ik zal jullie eens laten zien wat ik bereiken kan.”

„Opgeleid om les te geven en slagers te adviseren kon ik in Leusden aan de slag bij het kantoor van De Keurslager. Daarna volgden nog andere bedrijven, voor wie ik vanuit Leusden op stap ging door Nederland en Europa. Albert Heijn was zo'n bedrijf. Wat ik daar heb mogen doen in de vleessector is fantastisch. Samen met collega's mochten we - gestimuleerd door de familie Heijn- steeds weer nieuwe dingen bedenken. Zo raakte ik als projectleider betrokken bij de ontwikkeling van wat nu heel algemeen is: de Versmarkt.

Ben je ook een ander mens geworden?

„En of. Het meest toen ik bij AH werkte en allerlei cursussen en trainingen kon volgen. Ook studeerde ik Marketing en Management. Wat ben ik vaak ik geconfronteerd ben met mezelf. En hoe kun je verschillen met andere mensen wat denken en mentaliteit betreft.”

„Ik ben ervan gaan houden om met anderen te communiceren en te ontdekken wat je samen kunt doen. In zo'n training leerde ik dat ons gedrag bepaald wordt door een aantal grondhoudingen. Hoorde toen dat één van die houdingen bij mij wel zwak ontwikkeld was. Ik stelde minder duidelijk aan de orde wat ik wilde. Daar ben ik aan gaan werken en dat doe ik eigenlijk nog steeds.”

„Ik moet wel bekennen, dat ik echt een workaholic was en hoe dat in de privésfeer leidde tot drama's. Het is moeilijk als twee partijen iets anders willen.”

Waar heb je een hekel aan?

„Als mensen zich respectloos gedragen, anderen kleineren. Ik weet van vroeger hoe het voelt als ze aan je eigenwaarde komen. Help elkaar liever met trots te zijn op wie je bent en

wat je doet. Fietst er een knul door het winkelcentrum, zeg ik er iets van en krijg me toch een grote bek. Ja noem het maar onfatsoen als mensen zo doen. Mag je elkaar nog aanspreken op hinderlijk gedrag? Ik vind dat je niet in alles vrij kunt zijn en maar kan zeggen wat je denkt. Heb respect en oordeel niet te gauw. 60 procent van de mensen is heel anders opgevoed dan jij, met andere waarden en normen. Heb het daarover met elkaar.”

„En wees ook eerlijk naar jezelf toe. Luister als het ware naar je vingertoppen om aan te voelen wat er dieper speelt.”

Is dat waar je in gelooft?

„Van huis uit ben ik niet godsdienstig. Mijn vader kon er niet eens over praten, maar ik weet dat het te maken had met zijn kinderjaren. De manier waarop de kerk omging met armoedige mensen was erg kleinerend geweest. Hoe kort van stof hij ook was, samen met mijn moeder heeft hij zijn kinderen een warm nest bezorgd. En daar geloof ik in. Hoe je zorgt voor elkaar. Gelukkig ben ik met mijn lieve vriendin Tine en kijken mijn zonen en hun partners goed naar me om. We kunnen met elkaar ervaringen delen. Of het nu over het werk gaat of over hobby's, het maakt niet uit. Dat ben ik wel gaan zien: leven doe je met elkaar en voor elkaar. Het draait uiteindelijk om het gezamenlijke. Dat geldt ook in De Hamershof; hoe groot ieders eigenbelang ook is, je redt het niet zonder samenwerking.”

Lees je ook boeken?

„Ja, maar het liefst over carrière maken, hoe mensen iets bereiken. Wat me erg boeide was een boek over Hiddink als voetbalcoach in Zuid-Korea. Hij vertelt daarin over een Koreaans gezegde: wil je ergens leiding geven, begin dan eerst maar een jaartje op de vloer. Nou, dat snap ik heel goed.”

Eric-Jan Tuininga en Eugeen Baljet

In 2020 bestaat het Zincafé 10 jaar. Dat wordt deels gevierd met een serie interviews in de Leusder Krant over 'de zin van het leven'. Eric-Jan Tuininga en Eugeen Baljet gaan daarover in gesprek met tien plaatsgenoten.